

ת"פ 29339/02/17 - מדינת ישראל נגד יואל יצחק

בית המשפט המחוזי בחיפה

6.3.18

ת"פ 29339-02-17 מדינת ישראל נ' יצחק
תיק חיצוני: 683/17

בפני כבוד השופט כמאל סעב
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם יואל יצחק
ב"כ המאשימה: עו"ד ח'אלד חכרוש
ב"כ הנאשם: עו"ד מוטי לוי - סנוגוריה ציבורית

גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן שסומן "א" והורשע בעבירות הבאות:
עבירה של גניבה בידי עובד (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977
(להלן: "חוק העונשין"), **עבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד (ריבוי עבירות)** - עבירה לפי סעיף
423 לחוק העונשין, **עבירה של מרמה ותחבולה (ריבוי עבירות)** - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת
מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת מס הכנסה").

2. בהסדר הטיעון הוסכם כי הטיעון לעונש יהיה חופשי.

ב. עובדות כתב האישום המתוקן:

3. הנאשם עבד כ- 18 שנה בחברת "מילובר" שהינה חברה ציבורית העוסקת בייצור ומכירת תערובות מזון
לבעלי חיים עד לשנת 2015. תפקידו בחברה היה לגבות תשלומי מכירות מלקוחות עבור תערובות
המזון אותן רכשו.

4. מחודש פבואר 2013 ועד חודש אוקטובר 2015, גנב הנאשם מחברת מילובר כסף במזומן בסך שלא
פחת מ-800,000 ₪ (להלן: "כספי הגניבה") באופן הבא:

א. הנאשם הגיע ללקוחות חברת מילובר, גבה מהם את התמורה עבור התערובות שסופקו להם ומסר להם קבלות עבור אותו תשלום. בהמשך, העביר הנאשם לחברת מילובר קבלות כוזבות אותן רשם, שונות מאלו שנמסרו ללקוחותיו, המשקפות את התמורה ששולמה בשיקים בלבד. את הכסף המזומן שנמסר לידי עבד המתלוננת, נטל הנאשם לעצמו, בלי הסכמת הבעלים, במרמה וכשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הכסף מבעליו שלילת קבע.

ב. לצורך הסוואת מעשי הגניבה, במקרים בהם חוב הלקוחות הגיע אל התקרה שהציבה להם חברת מילובר כתוצאה מגניבת המזומנים ע"י הנאשם, נהג הנאשם להקטין את חובם בכך שהעביר לחברת מילובר שיקים ששייכים ללקוחות אחרים כאילו ניתנו ע"י הלקוחות החייבים כביכול, וזאת ללא ידיעתם והסכמתם.

5. הנאשם היה חייב בקיום של פנקסי חשבונות ורשומות על פי הוראות מס הכנסה (ניהול פנקסי חשבונות), התשל"ג - 1973, וכן בהגשת דין וחשבון שנתי על הכנסותיו לפקיד השומה, בהתאם לסעיף 131 לפקודת מס הכנסה.

6. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום השתמש הנאשם במרמה ערמה או תחבולה בכך שלא הגיש לפקיד השומה דוחות שנתיים על הכנסותיו בסך כולל שלא פחתו מ-800,000 ₪, שמקורן בכספי הגניבה בין השנים 2013-2015 וזאת בכוונה להתחמק מתשלום מס.

7. במעשיו המתוארים לעיל:

א. גנב הנאשם כסף שהוא נכס מעבידו או שהגיע לידיו בשביל מעבידו בסך שלא פחת מ-800,000 ₪.

ב. רשם הנאשם פרטים כוזבים במסמכי תאגיד, בכוונה לרמות, או נמנע מלרשום בו פרט אשר היה עליו לרשמו בכוונה לרמות.

ג. השתמש הנאשם בכל מרמה, ערמה או תחבולה בכך שלא הגיש לפקיד השומה דו"ח שנתי על הכנסותיו, וזאת בכוונה להתחמק מתשלום מס.

8. לאחר הרשעת הנאשם הופנה לשירות המבחן לפי בקשתו ובהתאם לעמדת המאשימה.

ד. תסקיר שירות המבחן:

9. הנאשם בן 65, גר במושב אביטל, נשוי, אשתו בת 56 ילידת צרפת, עובדת באופן חלקי כמלווה בהסעות ילדים. לזוג תשעה ילדים בגילאי 14-23, שלושת ילדיו הצעירים רווקים ומתגוררים בבית ההורים וגם אחת מבנותיו הבוגרות. שאר ילדיו הבוגרים נשואים ומנהלים משקי בית עצמאיים. בתו הבכורה התאלמנה לאחרונה ומתגוררת במושב.

10. מקורותיו עולה כי משפחת מוצאו מנתה זוג ותשעה ילדים בטווחי הגילאים 52-70, הנאשם הינו הרביעי בסדר הילודה, הוריו התגוררו במושב מיטב והיו בעלי משק חקלאי. אביו נפטר בשנת 1995 ואימו בשנת 2015, שניים מאחיו נפטרו גם הם (שלישי וחמישי בסדר הילודה) לדבריו, יחסיו עם הוריו היו טובים אך לא קרובים ובמשך חייו גדל בתחושת קיפוח ביחס לאחיו.

11. לנאשם 12 שנות לימוד, עבר שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו מהצבא עבד בחברת "דגן" 15 שנים ובשנת 1977 החל לעבוד במילובר.

12. מהדיווח עולה כי לנאשם אין עבר פלילי, שלל התמכרות לסמים ואלכוהול, ולדבריו מאז גילוי מעורבותו בעבירות נשוא הדיון אינו מהמר עוד.

13. מהתרשמות שירות המבחן עולה כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, מבטא תחושות חרטה ובושה על שעשה, מבין את המחיר הכבד שהוא ובני משפחתו משלמים בשל העבירות שביצע ומחיר זה מהווה גורם הרתעתי משמעותי עבורו. כמו כן התרשם שירות המבחן כי מדובר באדם אינטליגנט בעל יכולות וכישורים שגילה לאורך השנים יציבות במסגרות שונות.

14. שירות המבחן סבור כי לאור התמדת הנאשם בטיפול ובשל כך שהוא עובר תהליך טיפולי-שיקומי משמעותי, ממליץ שירות המבחן להטיל עליו צו מבחן לתקופה של 18 חודשים במהלכה ימשיך את הטיפול שהחל, הן בעמותת אפש"ר והן במסגרת טיפול פרטי.

15. עוד המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות וכן פיצוי למתלוננים.

ה. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

16. המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב שסומנו מ/1 והשלימה את טיעוניה בפניי בעל פה.

17. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, לנסיבות העבירה ולחומרתה, התכנון והתחכום שמאפיין ואופף אותה, תקופתה הממושכת, הנזק המשמעותי שנגרם למתלוננים, וחלקו המוחלט של הנאשם.
18. לדברי ב"כ המאשימה, במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים, כגון פגיעה ברכוש האחר והתעשרות שלא כדין על חשבון האחר, פגיעה בפעילות הכלכלית התקינה של המדינה, פגיעה בעקרון שוויון הנשיאה בנטל מס, ופגיעה ביחסי האמון בין האזרח למערכת רשויות המס.
19. המאשימה סבורה כי מדובר בשני אירועים נפרדים שכן עבירות המס מהוות "אירוע" נפרד ממעשי הגניבה והרישומים הכוזבים במסמכי תאגיד. לטענתה, מדובר במעשים שונים המכוונים כנגד מתלוננים שונים (כנגד חברת מילובר וכנגד המדינה). עוד הוסיפה כי לפי המבחנים המקובלים בפסיקה לעניין אירוע, ישנה תוצאה אחת אשר לפיה כל אחת מהעבירות מהווה אירוע שונה ונפרד.
20. המאשימה עותרת לקביעת שני מתחמי ענישה בהתאם לשני האירועים, כטענתה, ומבקשת לקבוע את העונשים ברף התחתון של המתחם ולצבור האחד לשני. ביחס לעבירה בעניין הגניבה בידי עובד ורישום כוזב במסמכי תאגיד עותרת המאשימה למתחם ענישה שנע בין 3 עד 5 שנות מאסר, וביחס לעבירות המיסים הינה עותרת למתחם שנע בין 15-30 חודשי מאסר בפועל.
21. המאשימה הפנתה לאסופת פסקי דין בשני התחומים.
22. בעניין עבירת הגניבה בידי עובד, הפנתה המאשימה לע"פ 2693-07 **קעדאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.03.18), שם הנאשם הורשע בעבירת גניבה ע"י מורשה, גניבה ממעביד ורישום כוזב. בעת שעבד כפקיד בנק גנב הנאשם במשך שנתיים סכום של כ- 685,000 ₪.
- בבית משפט השלום הוטלו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל. המחוזי דחה את הערעור.
- עוד הפנתה לרע"פ 3642-06 **כהנים נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 09.05.06), שם הנאשם הורשע ע"פ הודאתו במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות של גניבה בידי עובד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וזיוף בנסיבות מחמירות.
- הנאשם עבד כאיש שליחויות במשרד עו"ד וגנב סך של כ- 581,000 ₪. בית משפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והשית עליו 30 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את בקשתו לרשות ערעור.

23. בעניין עבירות המס, הפנתה המאשימה לרע"פ 1269-06 **אברמוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.09.06), שם הורשע הנאשם לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן במספר עבירות מס בין היתר ניהול פנקסי חשבונות כוזבים, מרמה עורמה ותחבולה, ניהול ספרים כוזבים.

הנאשם מכר לאחרים חשבוניות מס פיקטיביות בסכום כולל של 774,502 ₪.

בית משפט השלום הטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו ובית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

זאת ועוד הפנתה המאשימה לת"פ(רח') 2453-04 **מדינת ישראל נ' אברהם** (ניתן ביום 23.05.15), שם הורשע הנאשם בעבירות מס שעניין השמטת הכנסות בסכום שאינו פחות מ- 388,968 ₪. נעל הנאשם הוטלו 15 חודשי מאסר בפועל.

24. לאור כל הנטען לעיל, מבקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מדובר בשני אירועים נפרדים וכתוצאה מכך לקבוע שני מתחמים, הוא גם ביקש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של כל מתחם ולהטיל במצטבר, בתוספת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לטובת המתלוננים.

טיעוני ב"כ הנאשם:

25. הסנגור העיד מטעם הנאשם עדי אופי כדלקמן:

(-) העדה הגב' **נטלי דבורה יצחק, אשתו של הנאשם**, סיפרה כי לנאשם היו קשרים מצוינים עם הלקוחות, תמיד דאג להם והם העריכו ואהבו אותו על מעשיו. לדבריה, משנת 2015 חרב עולמם, הנאשם התמכר להימורים והחל לקחת כספים ממעבידו וכתוצאה מכך "ביתם התמוטט". כעת משפחתו חסרת כל, הנאשם מתבייש במעשיו, ולהגדרתה הינו "שבר כלי". עוד ספרה העדה כי הנאשם עבר גמילה וכי כל משפחתו נרתמה לעזרתו, וביקשה שבית המשפט יתחשב בנאשם ובילדיו.

(-) העדה הגב' **בטי אזולאי, בתו של הנאשם**, סיפרה כי הקשר בינה לבין אביה מאוד אישי וקרוב, כל חייו חניך והנחה אותה ואת אחיה, לדבריה נהג לעזור לסובבים אותו וכיום משפחתה התפרקה והם מנסים להתאושש ובפרט אביה ששגה מנסה להשתקם. עוד סיפרה כי אביה

הקים את המחלקה של הלקוחות הפרטיים בחברת מילובר, ניהל אותה באופן עצמאי ולטענתה בזכותו כספים רבים זרמו לחברה. לדברי העדה, מתוך כ-20 שנות עבודה בהם אביה היה עובד חרוץ ואמין, טעה ולקח כספים בתקופה של כשנתיים, ולכן ביקשה לנהוג בו במידת הרחמים.

26. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט מכתב של עמותת "אפשר" ממנו עולה כי הנאשם פנה אליהם בינואר 2016 בכדי לטפל בבעיית ההתמכרות, בטרם הוגש כתב האישום, סומן ס/1. עוד הוגש מכתב מעו"ס הגב' כהן שטיפלה בנאשם בבעיית ההתמכרות, סומן ס/2.

27. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום מתוקן שעניינו גניבת סכום של כ-800,000 ₪ אשר במסגרתו נמחקה עבירה לעניין הלבנת הון.

ב"כ הנאשם מדגיש כי לאחר תיקון כתב האישום מדובר בעבירות שבסמכות בית משפט השלום וציין כי סמכות המחוזי בתיק זה נולדה בעקבות העבירה שנמחקה מכתב האישום.

28. לדברי ב"כ הנאשם, מדובר באירוע אחד שכן יש קשר הדוק ומובהק בין העבירות של קבלת דבר במרמה וגניבה לבין עבירת המס ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה אחד.

עוד הוסיף כי מאחר ומדובר בסכומים שנתקבלו עקב גניבה, נראה כי אין ציפייה מאדם שגנב שיבוא ויצהיר עליהם בפני רשויות המס.

29. לטענת ב"כ הנאשם יש להתחשב בעובדה שכנגד הנאשם מתנהלים הליכים נוספים באותו עניין. לדבריו, חברת מילובר הגישה תביעה ו"משכה אותה" לאחר שפוצתה ע"י חברת הביטוח.

הנאשם צפוי להיתבע בשנית ע"י חברת הביטוח, ולאחר ששייב את סכום התביעה לחברת הביטוח החבות במס ממילא תתבטל ולכן ההסתכלות על אי תשלום מס לעניין כסף שנגנב, כמו בנידון דידן, צריכה להיות אחרת.

30. מדובר בנאשם ששיתף פעולה והודה בהזדמנות הראשונה שניתנה לו, הן במסגרת החקירה במשטרה והן בפני בית המשפט לאחר שכתב האישום תוקן.

מדובר באדם נורמטיבי בגיל 63, אב ל-9 ילדים וסב ל-6 נכדים, נטל אחריות מלאה ומתבייש במעשיו. המניע למעשיו היה התמכרות להימורים ולא בצע כסף.

הנאשם מטופל מזה כשנתיים בבעיית ההימורים, וכיום אינו מהמר.

31. לדברי ב"כ הנאשם, יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר, כמו כן, מבקש הסנגור לגזור עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, כפי שהמאשימה הסכימה, בכך שעונשו יהא 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. עוד טוען כי אם ביהמ"ש יקבע מתחם ענישה העולה על 6 חודשים, זהו מקרה קלאסי המצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

32. לטענת ב"כ הנאשם, המקרה הנדון מצדיק כי ביהמ"ש יפעיל את שיקול דעתו הרחב בהתאם לאפשרות הסטייה מהמתחם, וזאת מאחר ולדבריו ברור כשמש כי הנאשם לא יחזור בשנית על העבירות שביצע, כמו כן, לדעתו, יש להתחשב בעובדה שמדובר בנאשם שהשתקם מאז ביצוע העבירה וכמובן לתפיסתו, יש לקחת בחשבון את כל אותן זכויות פנסיוניות ואחרות שכל הנראה ירדו לטמיון לאחר שההליכים יסתיימו בבית הדין לעבודה.

33. באשר לעניין הקנס, מבקש ב"כ הנאשם להתחשב בעובדה שהנאשם לא עבד תקופה ארוכה ושמשפחתו נקלעה למצב כלכלי קשה ולא להטיל עליו קנס ופיצוי כספי, שכן חברת מילובר כבר פוצתה ע"י חברת הביטוח.

34. ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט למספר פסקי דין, למשל לעפ"ג (חי') 43978-10-16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 09.02.17), שם הורשעה הנאשמת בחמישה אישומים במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל דבר, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר וגניבה בידי עובד. סך הכל גנבה הנאשמת סכום של כ- 367,540 ₪.

בית משפט השלום הטיל על הנאשמת שנת מאסר בפועל ותשלום פיצויים בסכום של 140,000 ₪.

הערעור בבית המשפט המחוזי התקבל ברוב דעות ובו נאמר כי גזר הדין של בית המשפט קמא אינו נוטה לחומרה, אך הוחלט להתחשב בנסיבותיה של הנאשמת, תסקיר שירות המבחן והליך הצדק המאחה ולהתערב רק ברכיב המאסר ולהעמיד את העונש על 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

עוד הפנה לעפ"ג (חי') 40674-04-13 **מדינת ישראל נ' קטש** (ניתן ביום 11.07.13), שם הורשעו שני נאשמים על פי הודאתם בעבירות של גניבה בידי עובד.

הנאשמים עבדו במפעל לייצור זהב, נאשם 1 גנב גרגירי זהב טהור בשווי של לפחות 190,000 ₪ והוטל עליו בבית משפט השלום 400 שעות של"צ לאחר שהקורבן ביקש לא לשלוח את הנאשמים למאסר וציין כי הגיע עימם להסכם איחוי פגיעות.

הערעור בבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה.

דברי הנאשם:

35. הנאשם נטל אחריות והביע חרטה ובושה על מעשיו, לדבריו התכוון להחזיר את הכספים שנטל מהחברה. מבקש להתחשב במצבו האישי והמשפחתי, כיום המצב הכלכלי בביתו קשה ובסוף דברו ביקש לאפשר לו להמשיך בחייו ובשיקום.

דין וגזירת הדין:

ו.

36. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בביצוע עבירה של גניבה בידי עובד (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, עבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין, מרמה ותחבולה (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

37. הנאשם הורשע בעבירות חמורות שהעונש בגין הראשונה והשלישית היא שבע שנים, ובגין השנייה הוא חמש שנות מאסר.

עבירות אלה בוצעו בהיותו אחראי גבייה בחברת מילובר שעוסקת במכירת תערוכות מזון לבעלי חיים.

הנאשם שהיה עובד ותיק בחברה, מעל וגנב כספים ממעבידו לצורך הימורים במהלך תקופה של כשנתיים.

38. מדובר בעבירה שהמחוקק הכיר בחומרתה, משקצב לצידה עונש מאסר של 7 שנים.

חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם ניצול עובד את הסמכות שהוענקה לו ואת האמון שרחשו לו במקום עבודתו, כדי להונות, למעול ולרמות.

39. הסכום הכולל שנגנב לא פחת מ-800,000 ₪.

40. אין חולק כי מעשיו של הנאשם כמפורט בכתב האישום המתוקן חמורים, הן מן הטעם כי היקף המעילה שביצע הינו בסכומים גבוהים, והן מן הטעם כי מעילה זו הפכה לשגרת חיים עבור הנאשם, אשר מידי חודש במשך שנתיים שלשל לכיסו כספים במרמה אשר היו שייכים למעבידו.

בנוסף לכל אלה ביצע הנאשם עבירות מס חמורות בהיקפים כספיים משמעותיים.

41. אין ספק כי בתי המשפט רואים בחומרה מיוחדת את עצם העובדה שמדובר בגניבה ממעביד. מעבר לנזק הכלכלי המובהק שנגרם כתוצאה מגניבה "רגילה", לגניבה ממעביד ישנם מאפיינים המשווים לה משנה חומרה. זאת, בשל ההפרה הבוטה של האמון שנותן המעביד בעובדו.

42. מעביד יכול להתגונן כנגד גניבות בידי אנשים זרים, אולם קשה לו להתגונן כנגד "אויבים" מבפנים. במעשיו, מעל הנאשם באמון מעבידו והכביר לעשות כשפעולותיו התמשכו לאורך שנים.

כמו כן, מעשים אלה משפיעים לרעה, לא רק על יחסו של המעביד לעובד שגנב, אלא על יחסו של המעביד לעובדיו האחרים, שלא חטאו, בשל חששו שמא גם אחרים ביצעו, או יבצעו בעתיד, מעשים דומים. (ראו עפ"ג (חי') 40674-04-13 **מדינת ישראל נ' קטש**, (ניתן ביום 11.07.13)).

43. דברי הנאשם, כי ביצע פעולות אלה בכדי להחזיר חובות גדולים שצבר עקב התמכרותו להימורים, וטענתו כי היה בכוונתו להחזיר את הסכומים שלקח, לא מהווים כנימוק לקולא וסיבה לבוא לקראת הנאשם.

44. מתחם הענישה ההולם ייקבע תוך התייחסות בראש ובראשונה לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, קרי "הערך המוגן", ולמידת הפגיעה בערך זה.

45. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו במעשי הנאשם הינם הגנה על הקניין וכן הגנה על אמון מעביד בעובדו, הגנה על קופת המדינה, ערך השוויון בנשיאת נטל המס, פגיעה ביחסי האמון בין האזרח למערכת רשויות המס ובפעילות הכלכלית התקינה של המדינה.

46. בבחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** המסקנה היא: רמת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף הגבוה; זאת נוכח ניצול האמון שניתן בנאשם במשך תקופה של שנתיים במהלך מעל באותו אמון.

על חומרת העבירות ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שנקבע בצדן עונש של שבע שנות מאסר לעבירה של גניבה ממעביד, חמש שנות מאסר לעבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד, וחמש שנות מאסר לעבירות של השמטת הכנסה ושימוש במרמה בכוונה להתחמק ממס.

47. לעניין הענישה ראו ע"פ 1341-02 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.10.02);

"מטרות הענישה, המשקפות ערכים שונים ואף מנוגדים, הן מגוונות. כך, אל מול הגמול - שעניינו הגשמת הצדק ללא תכלית מעשית - עומדות מטרות תועלתיות: הרתעה כללית ואישית, מניעה, חינוך ושיקום. בקביעת העונש, על בית-המשפט לאזן בין מטרות העונש השונות, תוך מתן משקל סגולי

לשיקולי הענישה השונים, ההולם את סוג העבירה ואת נסיבות המקרה הקונקרטי. בעבירות שעניינן שליחת יד בכספים שהופקדו בידי הנאשם, תוך ניצול אמון המפקידים - אשר קל לבצען וקשה לגלות את העברין - המטרות בעלות המשקל המכריע הן ההרתעה וההוקעה. הגשמת מטרות אלה מחייבת, ככלל, להטיל עונש מאסר משמעותי בסוג עבירות זה."

ראו גם עפ"ג (חי') 40674-04-13 מדינת ישראל נ' קטש, (ניתן ביום 11.07.13); שם נאמר:

"מכל מקום, נראה שבתוצאות הקשות, הצפויות לעובד הנתפס בגניבה ממעבדו, אין די כדי להרתיע והמקרה דנן מוכיח. נראה איפוא, שלא בכדי נקבע, כי מדיניות הענישה בעבירות אלה ראוי שתכלול רכיב של מאסר בפועל ודומה שגם עיקרון ההלימה מחייב כך וזאת - לאור החומרה היתרה שבעבירה, קלות וזמינות הביצוע וההפרה החמורה של האמון הגלומה בה."

48. לעניין עבירות המס ראו רע"פ 254-06 קעדאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.06.06); שם נכתב:

"לא אחת פסק בית-משפט זה, כי יש לנקוט מדיניות ענישה מחמירה בכל הנוגע לעבירות מס כגון אלה שבהן הורשע המבקש, בשל פגיעתן הרעה בחיי הכלכלה והשלכותיהן החברתיות המזיקות.. ההחמרה בענישה על עבירות מס נועדה בראש ובראשונה לשמש כאמצעי הרתעתי כלפי כולי עלמא מפני ביצוע עבירות אלו בעתיד. כמו-כן, מטרתה לבטא את הגמול ההולם על הנזק הרב שמסיבות העבירות האמורות לקופת הציבור."

ראו גם ע"פ 3077-11 דדוש נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 28.03.12); ובו נאמר:

"אין צורך להכביר מילים בחומרתן של עבירות מס, שכן גישתו המחמירה של בית משפט זה כלפי עבירות מס עוברת כחוט השני .. עבירות מס פוגעות באינטרסים לאומיים, שכן התחמקות מתשלום מס פוגעת בראש ובראשונה בקופה הציבורית אשר נועדה לספק את צורכי החברה כולה. עבירות אלה פוגעות אף בעקרון השוויון אשר מחייב חובת נשיאה שוויונית בנטל המס. כאשר חלק מהציבור נושא בנטל המס כדין, אזי התייחסות מקלה להתחמקותו של חלק אחר מהציבור, משמעה פגיעה בשוויון, שהוא עקרון יסודי חוקתי בשיטת משפטנו .. מהאמור מתחייב כי ראוי שבגין עבירות מס תוטל ענישה מחמירה ביותר."

49. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי כי במקרים רבים ודומים למקרה שלפנינו עולה כי הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות.

בנוסף לפסקי הדין שאליהם הפנו הצדדים, אפנה למספר פסקי דין בעבירות זהות:

(-) עפ"ג (מח' מרכז) 27761-09-15 אבן טוב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 10.11.15), עמוד 10

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן בגניבה בידי עובד ורישום כוזב במסמכי תאגיד. הנאשמת שימשה כמנהלת חשבונות ראשית ובמסגרת עבודתה גנבה המחאות בסך של כ-1.25 מיליון ₪ בתקופה של כ-7 שנים. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, לא החזירה את כספי הגניבה. בית משפט השלום גזר עליה 54 חודשי מאסר בפועל וכן פיצוי בסך 400,000 ₪ וקנס בסך 5,000 ₪.

במסגרת ערעורה, בית המשפט המחוזי הקל בעונשה והטיל עליה 45 חודשי מאסר בפועל.

(-) ע"פ 3578-12 דדון נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.3.13), הנאשמת הורשעה בעבירות של גניבה בידי עובד, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, רישום כוזב במסמכי תאגיד ומרמה והפרת אמונים בתאגיד. הנאשמת עבדה כמנהלת חשבונות בחברה ובמשך תקופה של כ-3 שנים גנבה סכום של כמיליון ₪. הכספים לא הושבו.

הנאשמת נדונה ל-42 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר על תנאי של 12 חודשי מאסר, כך שבסך הכל נדונה ל-54 חודשי מאסר בפועל, פיצוי בסך 250,000 ₪ וקנס 50,000 ₪. בבית המשפט העליון, בשל מצבה הכלכלי בוטל רכיב הקנס והשאיר את עונש המאסר על קנו.

(-) רע"פ 2638-13 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.4.13), הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע בעבירות של גניבה בידי עובד, רישום כוזב בתאגיד והתחמקות מתשלום מס בעבירות אלו. הנאשם גנב כספים מהחברה בכך שהנפיק דו"חות נוכחות מזויפים ודיווח על עובדים פיקטיביים, בסכום העולה על 637,000 ₪. בית משפט השלום השית על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 100,000 ₪. בימ"ש מחוזי הקל בעונשו וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור לעליון נדחתה.

(-) רע"פ 5540-15 **גאוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.08.15), הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן והורשעה בעבירות גניבה בידי עובד וזיוף מסמכים, לאחר שגנבה ממעסיקה פנקסי שיקים, במשך שנתיים, והשתמשה במרמה בסך כולל של כ-100,000 ₪. בית משפט השלום השית על הנאשמת 8 חודשי מאסר בפועל נוכח היעדר עבר פלילי, נסיבות חייה והליך השיקום בו החלה. הן ערעור הנאשמת על חומרת העונש והן בקשתה לרשות הערעור נדחו.

50. מדובר בסדרת מעשים מחושבים ומתוכננים היטב, אותם ביצע הנאשם במשך שנתיים במסגרת עבודתו כאחראי גבייה מלקוחות פרטיים בחברת מילובר.

51. הנאשם גבה תמורה מלקוחות ומנגד סיפק לחברה קבלות כוזבות אותן רשם בשונה ממה שנמסר ללקוח, המשקפות תמורה חלקית, ואת הכסף המזומן שקיבל נטל לעצמו. בכדי להסוות את מעשיו נהג להעביר לחברה שיקים ששייכים ללקוחות אחרים כאילו ניתנו על ידי הלקוחות החייבים. כמו כן לא הגיש

דוחות שנתיים על הכנסותיו והשתמש במרמה, ערמה או תחבולה בכדי להתחמק מתשלום מס.

52. במקרה שלפנינו, אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא בסדרת מעשים המתמשכים על פני תקופה ארוכה. כמו כן, בשל העובדה כי הנאשם ניצל את האמון שניתן לו ע"י מעסיקיו במסגרת תפקידו כעובד בחברה בתפקיד המקנה לו גישה ישירה לכספי לקוחות קיימת משנה חומרה.

53. המאשימה טוענת כי יש לראות את העבירות כשני אירועים שונים, מחד עבירת הגניבה והרישומים הכוזבים ומאידך עבירות המס. לקביעה זו ישנה משמעות רבה על גזר דינו של הנאשם שכן ככל שמדובר במספר אירועים נפרדים, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין יש לקבוע מתחם ענישה הולם בגין כל אירוע בנפרד ולאחר מכן להחליט האם יש לגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

לעומת זאת, ככל שמדובר באירוע אחד, כטענת ההגנה, הרי שכל המעשים "נבלעים" לתוך מסגרת של אירוע עבירה אחד וגזירת העונש צריכה להיעשות בהתאם. (ע"פ 4910-13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.10.14) (להלן: "**פרשת ג'אבר**").

54. בפרשת ג'אבר נקבע כי עבירות המקיימות את מבחן "הקשר ההדוק", במובן זה שיש ביניהן סמיכות זמנים ושהן מהוות חלק מתכנית עבריינית אחת, ייחשבו לאירוע אחד (פסקה 5 לפסק דינה של כב' השופטת ברק-ארז).

55. במקרה שלפנינו, נכון יהיה לקבוע כי מדובר באירוע אחד, שכן בין המעשים מתקיים קשר הדוק מבחינת הזמן והמקום, המחייב לראותם כאירוע אחד בלבד. מעשי הנאשם מהווים חלק מאותה תכנית עבריינית, הם התקיימו במקום אחד ובסמיכות זמנים, כשהם רצופים האחד לשני. כמו כן, עבירת המס קשורה בקשר הדוק לעבירת הגניבה ועל כן מדובר באירוע אחד ולא כפי שטענה המאשימה, שני אירועים נפרדים.

56. לאור הנסיבות שפורטו לעיל ובשים לב לפסיקה שעוסקת בעבירות דומות ושהן הנסיבות קרובות בחומרתן, סבורני כי מתחם הענישה ההולם, מצוי בין 12 עד 28 חודשי מאסר בפועל.

57. גזירת עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם לעולם תהא אינדיבידואלית. ברי, יש לבחון במכלול השיקולים נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אלא הקשורות לנאשם הספציפי שביצע אותה, כל מקרה יבחן לפי נסיבותיו המיוחדות. - ראו ע"פ 10444/06 **עייני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.04.07); וכן סעיף 40יא לחוק העונשין.

58. בבואי לבחון את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אציין כי במכלול השיקולים נלקחו כנסיבות לקולא הודאתו המהירה של הנאשם במסגרת החקירה המשטרתית ובפתח משפטו במסגרת כתב האישום המתוקן שהוגש לבית המשפט, נטילת אחריות על מעשיו והבעת החרטה והבוסה בפניי ובפני שירות המבחן, כמו כן גם גילו, עברו הפלילי הנקי, המלצת שירות המבחן החיובית וסיכויי שיקומו. כל אלה הביאוני למסקנה שבנסיבות העניין ניתן להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של מתחם הענישה שקבעתי לעיל. אזכיר כי המאשימה עתרה לכך, אם כי ביחס למתחמי ענישה שונים.

ז. סוף דבר:

58. בנסיבות הנ"ל ולאחר שנתתי דעתי ושקלתי את מכלול השיקולים והנסיבות המפורטות לעיל, תוך בחינת טענות הצדדים ומבלי להתעלם משיקולי הענישה, הערכים שנפגעו ונסיבותיו האישיות של הנאשם, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 6.2.17 ועד ליום 8.3.17.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, בל יעבור עבירות רכוש או מס מסוג פשע למשך 3 שנים.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, בל יעבור עבירות רכוש או מס מסוג עוון למשך 3 שנים.
- ד. בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, נסיבותיו המשפחתיות ושאר הנתונים שהובאו בפניי, אני נמנע מלחייבו בתשלום קנס, חרף זאת הוא יחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה למשך שנתיים על סך 10,000 ₪, שאם לא כן, יאסר למשך 45 יום.
- ה. הואיל ומתנהל הליך אזרחי בין המתלוננת (שלנעליה נכנסה המבטחת - כפי שנטען), והנאשם ובשל השיקולים שהנחו אותי בהקשר לחיוב בתשלום קנס, אני נמנע מלחייבו בתשלום פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום, הודעה לנאשם.

ניתן היום, י"ט באדר תשע"ח, 06 מרץ 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אילנה קוזמיר, ב"כ הנאשם עו"ד מוטי לוי - סנוגוריה ציבורית והנאשם בעצמו.